

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *Farkas Béla:*
Cím: *Egyre elkeseredettebb a hangulat a lakáshivatal ellen*
Forrás: *A Város*

Bp. 1919. I. 16.

(Hely)

Osztályozás

Tárgy

333.32

Hely

Idő

"1919"

Személy

333.329 - "1919"

Egyre elkeseredettebb a hangulat a lakáshivatal ellen

Forrongás a lakás-kálvária-járók között. — Milyen reformokat követelünk?

Napról-napra több panasz hangzik el a budapesti lakáshivatal ellen. Mintha ez a hivatal nem is a közönség szolgálatára létesített volna, hanem arra, hogy az amugy is felzaklatott közhangulatban még több elégedetlenséget terjesszen és vátszon ki azokból, kik Budapesten otthont keresnek maguknak, hol a háborus szenvedések után pihenésre hajtsák le fejüket s a honnan kenyér után a sóvárgott béke felé és új munkára induljanak.

Akiket sorsuk azonban arra kényszerített, hogy a lakáshivatalhoz forduljanak, azok csak az elkeseredés és a gyűlölet hangján tudnak megemlékezni erről az intézményről, mely elrabolja idejüket, felesleges költséget okoz nekik és lakáshoz csak nagy huzavona után, vagy egyáltalában nem juttatja őket.

Pedig egyetlen hivatalnak sincs olyan kényelmes munkabeosztása, mint a lakáshivatalnak.

Ez a hivatal kizárólag csak hétfőn, kedden és szerdán áll a közönség rendelkezésére és akkor is csak a délelőtti órákban, és akkor is csak reggel 9— $\frac{1}{2}$ 10 órától $\frac{1}{2}$ 2—2 óráig. De ezen a heti három délelőttön is óriási szerencsének, vagy protekciójának kell annak lennie, aki a hivatalba simán be tud jutni.

Reggel már 7 órakor megkezdődik a népvándorlás a lakáshivatal felé. Amde a sok lakás-keresőnek, a nagy tisztviselői létszám dacára is, csak kevés tisztviselő áll rendelkezésére, ami csak munkatorlódás, idéz elő és lehetetlenné teszi az ügyek folyamatos és sima lebonyolítását.

A lakások kiutalását például dr. Gonda osztályán a személyesen jelentkező felekkel szemben csak egy-két tisztviselő intézi, akik nem is lehetnek képesek az összes jelentkezők ügyét tárgyalni, aminek következménye azután a tetemes munkahátralék és a temérdek kielégítetlen fél.

A jelentkezőknek így alig egy tizedrésze juthat csak be a magac fórum elé, már pedig, akik jelentkezésük napján be nem jutnak, azoknak újra- és újra kell szerencsét próbálniuk és heteken át, minden nap újra és újra ott kell ténferegniük a lakáshivatal nehezen elérhető folyosóján, hogy végre magába a hivatalba bejuthassanak, mert hiszen minden nap újabb és újabb lakás-keresők is jönnek.

És ha a hivatalba végre már be is jutottak, sokaknak még ez sem hozza meg várakozásuk gyümölcsét, mert a hivatalból legtöbbször, vagy csak biztatással, de üres kezekkel, vagy pedig hasznavehetetlen, rossz lakáscímekkel tá-

voznak, hogy azután hónapokon keresztül továbbra is próbára tegyék türelmüket és tovább járják a meggyűlölt kálváriát.

Aki nem látta, hogy milyen a vértelen forradalom, menjen fel egyszer a lakáshivatalba. Ott képet alkothat magának róla.

Kipirult arcok, forró és izgatott hangulat csupa fezaklatott kedély, kik gyanusitanak és tettegességgel, felrobbantással és lelövással fenyegetődznek.

— Már hónapok óta járok ide és nem tudok lakást kapni, — mondja sirva egy kopottas, fekete ruhába öltözött asszony — pedig látom, hogy másoknak adnak lakást. De én szegény asszony vagyok és nem tudom megfizetni őket.

— Csak fel kellene ezeket robbantani. Rosszabbak ezek még a sinténél is, mondja egy munkáskülső férfi.

Az izzó hangulatban egymást lázítják elkeseredetten. Uriemberek, uriaszonyok, katonatisztek is erős kritika tárgyává teszik a lakáshivatal működését. Sokan valósággal dühöngenek, hogy újra és újra elutasítják őket és az hangoztatják, hogy népgyűlést kellene egybehozni a bajok orvoslására.

Minden hivatali ajtó előtt két-három karhatalmi katona őrzi a bejáratot. „Lélek az ajtón se be, se ki!”

Egy gögös Cézárhoz könnyebb bejutni, mint a lakáshivatal helyiségeibe és aki már bejutott, még az sem üdvözl.